

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, <https://www.finarbitr.cz>

Navrhovatel

Instituce

Česká spořitelna, a.s.
IČO 452 44 782
Olbrachtova 1929/62
14000 Praha 4

Č. j. FA/SR/RI/502/2018 - 17

Praha 3. 12. 2018

Nález

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 22. 2. 2018 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o náhradě škody ve výši 77.220 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

Odůvodnění:

1 Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá náhrady škody, kterou mu Instituce způsobila tím, že Navrhovatel v den splatnosti sběrného dluhopisu vyplatila nominální hodnotu podílu na sběrném dluhopisu namísto hodnoty, za kterou Navrhovatel podíl na sběrném dluhopisu od Instituce nakoupil, a kterou měla Instituce na základě ústní dohody s Navrhovatelem vyplatit.

Ze shromážděných podkladů finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel a Instituce uzavřeli dne 14. 9. 2010 Smlouvu o prodeji podílu na sběrném dluhopisu č. ■ (dále jen „Investiční smlouva“).

Finanční arbitr nezjistil, že součástí Smlouvy se nestaly všeobecné obchodní podmínky České spořitelny, a.s. ve znění účinném od 31. 10. 2009 (dále jen „Všeobecné obchodní podmínky“), a obchodní podmínky České spořitelny, a.s. pro poskytování investičních služeb ze dne 7. 7. 2010 (dále jen „Zvláštní obchodní podmínky“ a souhrnně „Obchodní podmínky“).

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele podle § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí nevystupoval jako fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Z evidence vedené Českou národní bankou finanční arbitr zjistil, že Instituce je bankou a poskytuje investiční služby na základě § 1 odst. 3 písm. h) zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 4 odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“).

Finanční arbitr je tedy příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí, protože se jedná o spor mezi spotřebitelem a Institucí jednajícím v rámci Investiční smlouvy a na ni navazujících právních jednáních jako obchodník s cennými papíry při poskytování

investičních služeb ve smyslu § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), dána pravomoc českého soudu.

4 Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že v roce 2010 navštívil pobočku Instituce v ■ za účelem investice volných peněžních prostředků. Instituci sdělil svůj úmysl investovat částku ve výši 1.000.000 Kč do zajištěného finančního produktu, kde není riziko ztráty investovaných peněžních prostředků, a informaci, že v budoucnu plánuje koupit bytu, na který bude potřebovat celou investovanou částku.

Navrhovatel tvrdí, s ohledem na jeho požadavek mu Instituce doporučila zakoupení podílu na sběrném dluhopisu „HZL ČS 3.90/17“ ISIN CZ0002001647 s datem emise 11. 12. 2007, se splatností dne 11. 12. 2017, a to v počtu devadesáti kusů o nominální hodnotě 10.000,00 Kč za podíl (dále jen „Dluhopisy“), s příslibem, že po splatnosti Dluhopisů mu bude vyplacena celá investovaná částka a každoročně mu bude vyplácen výnos Dluhopisů. Navrhovatel tvrdí, že na základě tohoto doporučení a příslibu návratnosti investovaných peněžních prostředků se rozhodl Dluhopisy koupit, přičemž za devadesát kusů o nominální hodnotě 10.000,00 Kč, celkem Navrhovatel Instituci zaplatil 977.220 Kč (kupní cena jednoho kusu činila 10.858 Kč). Koupě Dluhopisů proběhla na základě Investiční smlouvy.

Navrhovatel tvrdí, že potřeboval investované peněžní prostředky na koupi bytu již v prosinci roku 2015, a proto se dotázal Instituce, zda by bylo možné prodat Dluhopisy předčasně. Instituce Navrhovateli sdělila, že hodnota Dluhopisů je okolo 950.000 Kč, tedy méně, než Navrhovatele do Dluhopisů investoval, ale více než hodnota v den jejich vydání (*nominální hodnota – pozn. finančního arbitra*). Instituce Navrhovateli doporučila, aby držel Dluhopisy až do splatnosti.

Navrhovatel tvrdí, že cena Dluhopisů měla dále klesat a ke dni 11. 12. 2017 hodnota Dluhopisů klesla pod hodnotu 10.000 Kč za jeden kus, což znamenalo jejich celkovou hodnotu ve výši 891.270 Kč. Navrhovatel tvrdí, že ho Instituce informovala, že mu nevyplatí částku, za kterou Dluhopisy nakoupil (tj. 977.220 Kč), jak mu bylo přislíbeno při uzavírání Investiční smlouvy, ale pouze hodnotu Dluhopisů v době jejich vydání (*tedy jejich nominální hodnotu – pozn. finančního arbitra*).

Protože ke dni splatnosti Dluhopisů Navrhovatel od Instituce obdržel pouze výnos za rok 2017 a nominální hodnotu Dluhopisů ve výši 900.000 Kč, obrátil se dne 6. 12. 2017 na Instituci s výzvou ke sjednání nápravy, neboť celková částka neodpovídala částce, na jejíž výplatě se Navrhovatel s Institucí při splatnosti Dluhopisu ústně dohodl. Navrhovatel tvrdí, Instituce této výzvě k nápravě nevyhověla, když Navrhovateli, sdělila, že z důvodu velkého časového odstavu nemůže ověřit, co bylo Navrhovateli přislíbeno na pobočce Instituce a nemůže tedy Navrhovateli kompenzovat rozdíl mezi přislíbenou částkou a částkou skutečně vyplacenou.

Navrhovatel i přes výnos Dluhopisů přesahující 15 % za dané období od 14. 9. 2010 do 11. 12. 2017 neakceptuje, že mu Instituce vyplatila nominální hodnotu Dluhopisů namísto přislíbené hodnoty, za kterou Dluhopisy od Instituce zakoupil a požaduje od Instituce 77.220 Kč, o které ho Instituce poškodila podáním informací, které pro ni nejsou závazné.

6 Tvrzení Instituce

Instituce rozporuje tvrzení Navrhovatele, že ho opakovaně uvedla omyl. Instituce popírá, že by Navrhovateli tvrdila, že mu vyplatí při splatnosti Dluhopisů cenu, za kterou Dluhopisy od Instituce nakoupil.

Instituce tvrdí, že Navrhovatele při uzavření Investiční smlouvy řádně a včas seznámila s principem fungování i riziky, které jsou s Dluhopisy spojeny. Navrhovatel byl upozorněn na skutečnost, že mu jako majiteli bude vyplácen předem známý úrokový výnos ve výši 3,90 % a ke dni splatnosti Dluhopisů získá zpět i celou nominální hodnotu Dluhopisů v souladu se Základním prospektem, Dodatkem základního prospektu 1, Dodatkem základního prospektu 2, Dodatkem základního prospektu 3 a Emisním dodatkem (souhrnně dále jen „Prospekt Dluhopisů“).

Tato skutečnost vyplývá také z Produktového letáku, který Navrhovatel od Instituce obdržel. Instituce tvrdí, že si není vědoma existence ústní dohody nebo příslibu o výplatě částky v jiné než nominální hodnotě, která by Instituci zavazovala k závazku nad rámec smluvní dokumentace.

Instituce tvrdí, že dne 6. 12. 2017 proběhla osobní schůzka Navrhovatele s investiční specialistkou a následně s manažerkou pobočky Instituce, v průběhu této schůzky zaměstnankyně Instituce Navrhovateli opakovaně sdělily, že v den splatnosti (tj. 11. 12. 2017) bude Navrhovateli vyplacena jmenovitá hodnota Dluhopisů společně s posledním úrokovým výnosem za rok 2017.

Navrhovatel v letech 2010 až 2017 obdržel Navrhovatel každoroční výnos Dluhopisů ve výši 3,9 % a k datu splatnosti mu Instituce vyplatila nominální hodnotu Dluhopisů ve výši 900.000 Kč. Instituce tak vůči Navrhovateli splnila veškeré zákonné a smluvní povinnosti a Navrhovatel si ve srovnání s celkovou cenou investovanou do Dluhopisů polepšil o částku 176.277,50 Kč a tudíž došlo k naplnění Navrhovatelem stanoveného požadavku na bezpečnou formu investice s minimálním rizikem ztráty vložených peněžních prostředků

7 Jednání o smíru

Finanční arbitr v souladu s § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval během řízení účastníky ke smírnému vyřešení sporu.

Instituce v rámci řízení před finančním arbitrem sdělila, že odmítá Navrhovateli hradit částku ve výši 77.220 Kč odpovídající rozdílu mezi kupní cenou Dluhopisů zaplacenou dne 14. 9. 2010 a nominální hodnotou Dluhopisů, kterou mu dne 11. 12. 2017 vyplatila, protože Instituce se při prodeji Dluhopisů, při trvání emise Dluhopisů ani při splatnosti Dluhopisů nedopustila ve vztahu k Navrhovateli porušení zákonných ani smluvních povinností.

8 Právní posouzení

Finanční arbitr podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů nebo Ústavního soudu. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

8.1 Skutková zjištění

Finanční arbitr z předložených podkladů zjistil, že

1. InSTITUTE a Navrhovatel dne 14. 9. 2010 uzavřeli Investiční smlouvu;
2. InSTITUTE Navrhovateli na bankovní účet č. ■■■ vedený u InSTITUTE
  - a) dne 13. 12. 2010 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - b) dne 12. 12. 2011 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - c) dne 11. 12. 2012 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - d) dne 12. 12. 2013 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - e) dne 11. 12. 2014 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - f) dne 11. 12. 2015 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - g) dne 12. 12. 2016 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - h) dne 11. 12. 2017 připsala částku ve výši 35.100 Kč představující výnos Dluhopisů;
  - i) dne 11. 12. 2017 vyplatila nominální hodnotu Dluhopisů při jejich splatnosti v celkové výši 900.000 Kč;
3. Navrhovatel po vyplacení nominální hodnoty Dluhopisů a veškerých výnosů Dluhopisů obdržel od InSTITUTE celkem částku ve výši 1.180.800 Kč a po odečtení kupní ceny dluhopisů ve výši 977.220 Kč a uhrazeného alikvótního úrokového výnosu ve výši 27.202,50 Kč, tak ukončil svou investici do Dluhopisů ziskem ve výši 176.377,50 Kč.

8.2 Rozhodná právní úprava

Investiční smlouvu uzavřeli Navrhovatel a InSTITUTE za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý občanský zákoník“) a zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“). V souvislosti se splněním povinností InSTITUTE jako emitenta Dluhopisů byla rozhodná také právní úprava vydávání dluhopisů obsažená v zákoně č. 190/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dluhopisech“).

Finanční arbitr zjistil, že si Navrhovatel a InSTITUTE v Investiční smlouvě sjednali poskytování investiční služby přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů ve smyslu § 4 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, když se InSTITUTE zavázala Navrhovateli obstarat koupi cenných papírů.

Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový občanský zákoník“), který nahradil s účinností od 1. 1. 2014 starý občanský zákoník i obchodní zákoník, se tímto zákonem (myšleno novým občanským zákoníkem) „řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti“ a podle odstavce 3 platí, že se právní poměry, na které se nevztahuje odstavec druhý (práva osobní, rodinná a věcná) a „vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“ řídí dosavadními právními předpisy, v tomto případě tedy starým občanským zákoníkem a obchodním zákoníkem.

Finanční arbitr Navrhovatele považuje za průměrného spotřebitele. Průměrným spotřebitelem se rozumí spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory. Shodné pojetí převzal i Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006, nebo v rozsudku ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1057/2009. Finanční arbitr nezjistil skutečnosti prokazující, že by Navrhovatel byl v rozhodné době zranitelným spotřebitelem, či se nacházel v jiném obdobně klasifikovatelném postavení odůvodňujícím specifický postup finančního arbitra ve věci. Navrhovatel v době sjednání Investiční smlouvy nebyl sociálně či majetkově slabý.

8.3 Rozhodná smluvní úprava

Navrhovatel a Instituce ve sporu doložili existenci smluvního vztahu mezi Navrhovatelem a Institucí, který byl založen Investiční smlouvou. Navrhovatel nedoložil a ani ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by Navrhovatel s Institucí uzavřeli nad rámec Investiční smlouvy dodatečné smluvní ujednání, které by změnilo obsah práv a povinností upravených v Investiční smlouvě. Pro posouzení sporu je tak rozhodná úprava práv a povinností v podobě ujednané v Investiční smlouvě a Obchodních podmínkách Dohoda o výplatě výnosů pouze upravovala náležitosti technického charakteru v souvislosti s plněním z Dluhopisů.

8.4 Informační povinnost Instituce při nákupu Dluhopisů

V Investiční smlouvě se Instituce zavázala Navrhovateli převést na jeho majetkový účet č. ■■■, který vedla v samostatné evidenci, Dluhopisy způsobem vymezeným v článku 2 Investiční smlouvy, který současně stanoví, že jmenovitá hodnota jednotlivého dluhopisu je 10.000,00 Kč a Navrhovateli bude převedeno 90 kusů dluhopisů.

V článku 3 Investiční smlouvy si Navrhovatel a Instituce sjednali, že kupní cena Dluhopisů činí 977.220 Kč.

V článku 5 se Navrhovatel a Instituce dohodli, že ostatní práva a povinnosti smluvních stran jí neupravené se řídí Obchodními podmínkami.

Také Produktový leták předložený Institucí, se kterým byl Navrhovatel srozuměn v předběžném právním posouzení ze dne 21. 8. 2018, č. j. FA/SR/RI/502/2018 – 8, a jehož převzetí nerozporuje, obsahuje vyčíslení nominální hodnoty ve výši 10.000 Kč a dále informaci o tom, že k datu splatnosti Dluhopisů bude vyplacena jmenovitá hodnota Dluhopisů. Naopak žádný z předložených podkladů neobsahuje informaci, že by při splatnosti Dluhopisů měla Instituce vyplatit namísto nominální hodnoty Dluhopisů jejich pořizovací kupní cenu. Finanční arbitr tedy nezjistil, že mělo v den splatnosti Dluhopisů dojít k vyplacení hodnoty, za kterou Navrhovatel cenné papíry nakoupil.

8.5 Povaha Dluhopisů a práva s nimi spojená

Dluhopisy byly v okamžiku uzavření Investiční smlouvy cenným papírem ve smyslu § 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, resp. ve znění účinném k okamžiku uzavření Investiční smlouvy.

Podle § 2 odst. 1 zákona o dluhopisech je dluhopis současně zastupitelný cenný papír, s nímž je spojeno právo na splacení dlužné částky a povinnost emitenta právo uspokojit. Podle § 2 odst. 1 zákona o dluhopisech se „[e]misí dluhopisů rozumí soubor dluhopisů vydávaných na základě týchž emisních podmínek a majících stejné datum emise a stejné datum splatnosti. Dluhopisům téže emise se přidělí stejné identifikační označení podle mezinárodního systému číslování pro identifikaci cenných papírů (ISIN), je-li přidělováno, nebo jiný údaj identifikující dluhopis“.

Podle § 6 odst. 1 zákona o dluhopisech jsou náležitostmi dluhopisu (a podle § 6 odst. 1 zákona o dluhopisech také zaknihovaného dluhopisu) mimo jiné určení jeho jmenovité hodnoty, určení výnosu dluhopisu (nebo způsob stanovení výše výnosu) a způsob výplaty jmenovité hodnoty.

Podle § 28 zákona o dluhopisech platí, že „[h]ypoteční zástavní listy jsou dluhopisy, jejichž jmenovitá hodnota a poměrný výnos (dále jen "závazky z hypotečních zástavních listů") jsou plně kryty pohledávkami z hypotečních úvěrů nebo částí těchto pohledávek (řádné krytí) a popřípadě též náhradním způsobem podle tohoto zákona (náhradní krytí)“. Speciální

úprava výplaty výnosu dlužné částky v případě hypotečních zástavních listů není zákonem o dluhopisech stanovena.

Finanční arbitr zjistil, že práva a povinnosti včleněná do Dluhopisů jako zaknihovaných cenných papírů byla v souladu s § 36 zákona o podnikání na kapitálovém trhu a v souladu s § 8 zákona o dluhopisech upravena Prospektem Dluhopisů.

Prospekt Dluhopisů na straně 9 obsahuje informaci, že k datům určených v emisních podmínkách jednotlivých dluhopisů bude Navrhovatel vyplacena jmenovitá (nominální) hodnota Dluhopisů stejně jako budou k datům určeným v emisních podmínkách vypláceny úrokové platby z Dluhopisů, tedy jejich výnosy. Konkrétní úpravu splacení Dluhopisů obsahuje článek 6.1. Prospektu Dluhopisů, který stanoví: „*[p]okud nedojde k předčasnému splacení Dluhopisů Emitentem z důvodů stanovených v těchto Společných emisních podmínkách nebo v příslušném Doplnku dluhopisového programu vztahujícím se ke konkrétní emisi Dluhopisů, bude jmenovitá hodnota Dluhopisů (popřípadě jiná hodnota, která je případně uvedena v Doplnku dluhopisového programu jako hodnota, kterou Emitent vyplatí Vlastníkům Dluhopisů při splatnosti Dluhopisů) splacena ke Dni konečné splatnosti dluhopisů, a to v souladu s článkem 7. těchto Společných emisních podmínek. Není-li v příslušném Doplnku dluhopisového programu uvedeno, že se jedná o Dluhopisy s postupným splácením jmenovité hodnoty (amortizované Dluhopisy), bude celá jmenovitá hodnota Dluhopisů (popřípadě jiná hodnota, která je případně uvedena v Doplnku dluhopisového programu jako hodnota, kterou Emitent vyplatí Vlastníkům Dluhopisů při splatnosti Dluhopisů) splacena ke Dni konečné splatnosti dluhopisů jednorázově“.*

Finanční arbitr zjistil, že doplněk dluhopisového programu byl součástí Emisního dodatku, ale nestanovil, že by při splatnosti Dluhopisů měla být Navrhovatel vyplacena jiná než nominální hodnota Dluhopisů. Emisní dodatek naopak stanoví, že k splacení nominální hodnoty dojde: „*[j]ednorázově ke Dni konečné splatnosti dluhopisů ve výši 100 % v souladu s čl. 6.1 Společných emisních podmínek, společně s narostlým dosud nevyplaceným úrokovým výnosem (pokud je relevantní)“.*

8.6 Určení hodnoty k vyplacení v den splatnosti Dluhopisů

Finanční arbitr z Investiční smlouvy ani textu Obchodních podmínek nezjistil, že by tyto smluvní dokumenty obsahovaly informace o tom, že má být Navrhovatel při splatnosti Dluhopisů vyplacena jiná než nominální hodnota. Úprava výplaty výnosů a nominální hodnoty se současně řídila Dohodou o výplatě výnosů, kterou Navrhovatel a Instituce uzavřeli, a která v článku 1 stanoví: „*[v] případě, že Klient bude vlastnit Cenné papíry / podíl na Sběrném dluhopisu k datu rozhodnému pro výplatu výnosu, resp. pro splacení Cenných papírů / podílu na Sběrném dluhopisu, Banka provede výplatu výnosu, resp. splacení Cenných papírů / podílu na Sběrném dluhopisu ve prospěch Klienta...“.*

Jediným dokumentem, který upravuje plnění Instituce vůči Navrhovatel v souvislosti s Dluhopisy je tak Prospekt Dluhopisů, když stanoví, rozsah práv do Dluhopisů vtělených. Instituce tedy byla Navrhovatel kromě výnosů Dluhopisů povinna vyplatit v souladu s článkem 6.1. Prospektu Dluhopisů právě nominální hodnotu Dluhopisů.

8.7 Prokázání právního nároku Navrhovatelem

Navrhovatel ve svém nároku tvrdí, že po Instituci požaduje částku ve výši 77.220 Kč. Navrhovatel však v řízení nedoložil právní důvod, na základě kterého by mu tato částka náležela nebo podklady, ze kterých by vyplývalo, že ho Instituce mylně o vyplacení této částky informovala. Navrhovatel v řízení před finančním arbitrem ani nedoložil, že se Instituce jinak zavázala Navrhovatel v den splatnosti Dluhopisů vyplatit částku odpovídající částce, za kterou Dluhopisy od Instituce nakoupil.

Finanční arbitr postupoval v rámci řízení v souladu s procesní právní úpravou obsaženou v zákoně o finančním arbitrovi a správním řádu. Zákon o finančním arbitrovi stanoví, že řízení před finančním arbitrem má povahu sporného řízení; z § 141 správního řádu vyplývá, že je toto řízení ovládáno zásadou projednací. To znamená, že účastníci řízení nesou odpovědnost za výsledek řízení a pokud chce účastník ve sporu uspět, je jeho povinností předložit nebo označit důkazy na podporu svých řízení.

Přestože procesní aktivita Navrhovatele může být s ohledem na právní úpravu zákona o finančním arbitrovi doplněna vyšetřovací aktivitou finančního arbitra zakotvenou v § 12 odst. 5 zákona o finančním arbitrovi, který stanoví, že: „*[v] průběhu řízení je arbitr oprávněn vyžadovat od účastníků řízení předložení veškerých důkazů na podporu jejich tvrzení, a to včetně podání ústního vysvětlení*“, nepůsobí finanční arbitr v řízení jako zástupce žádného z účastníků, ale jako orgán autoritativně vykládající právo a nemůže tedy nahradit procesní povinnosti účastníků řízení.

V souladu s účinnou procesní úpravou má Navrhovatel povinnost tvrdit, která práva mu svědčí a sám se aktivně podílet na jejich prokazování. V případě, že se Navrhovatel rozhodne tuto povinnost neplnit nebo tuto povinnost nemůže s ohledem na nedostatek důkazních prostředků souvisejících s projednávanou věcí splnit, ponese následek, kterým bude neúspěch ve věci. Jak konstatuje Nejvyšší soud v usnesení sp. zn. NS 22 Cdo 1900/2005: „*[z]ásada projednací, podle které jsou účastníci řízení povinni tvrdit všechny pro rozhodnutí významné skutečnosti (povinnost tvrzení); jsou též povinni plnit důkazní povinnost, tedy označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Důsledkem nesplnění těchto povinností je vynesení nepříznivého rozsudku pro účastníka, který je nesplnil*“.

Finanční arbitr proto vyzval Navrhovatele výzvou ze dne 28. 6. 2018, č. j. FA/SR/RI/502/2018 – 6, k odstranění nedostatků návrhu na zahájení řízení. Navrhovatel však svůj nárok nedoložil, neprokázal oprávněnost nároku, kterého se Navrhovatel domáhá, a proto jej finanční arbitr prostřednictvím předběžného právního posouzení ze dne 21. 8. 2018, č. j. FA/SR/RI/502/2018 – 8, poučil o nutnosti doplnit podklady v případě, že chce být v řízení úspěšný.

Z Prospektu Dluhopisů vyplývá, že při splatnosti Dluhopisů vzniká držiteli dluhopisu, a tedy i Navrhovateli, nárok pouze na vyplacení nominální hodnoty Dluhopisů (vedle pravidelných výnosů). Proto bylo na Navrhovateli, aby předložil na podporu svých tvrzení podklady.

Finanční arbitr odkazuje Navrhovatele na závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí sp. zn. NS 22 Cdo 1400/2004, že „*[n]ení-li důvod k pochybnostem, že se určité věci v době dávno minulé (tj. kdy časový odstup od rozhodných skutečností podstatně překračuje i vydržecí lhůty nebo lhůty skartační) daly obvyklým či pravidelným způsobem, resp. úředním postupem, je důkazní břemeno o tom, že v daném případě tomu tak nebylo, na tom, kdo to tvrdí*“.

Navrhovatel tak neučinil, proto finanční arbitr vycházel z podkladů, které mu strany sporu předložily. Ze shromážděných podkladů existence ústní dohody s Institucí nebo jakéhokoliv příslibu nebo jiného informování o vyšším plnění, než kterým byla nominální hodnota Dluhopisů, nevyplývá. Navrhovatel sám ve svém vyjádření ze dne 6. 9. 2018, č. j. FA/SR/RI/502/2018 – 9, finančnímu arbitrovi sdělil, že si nenechával písemně potvrzovat při jednání s Institucí, jaká částka mu bude vyplacena a že je schopný doložit pouze informaci o tom, že peníze na plánovanou koupi bytu získal jiným způsobem.

Protože finanční arbitr v řízení nezjistil, že by Navrhovateli náležela částka, které se v řízení domáhá, a Navrhovatel trvá na vydání rozhodnutí, je finanční arbitr povinen uplatnit sankci za neunesení důkazního břemene.

Finanční arbitr v projednávaném sporu nezjistil, že by si Navrhovatel s Institucí sjednali jiný způsob výplaty než ten, který stanoví Prospekt Dluhopisů. Vyplacená částka ve výši 900.000 Kč, kterou Navrhovatel v souvislosti se splatností Dluhopisů od Instituce obdržel, tak odpovídá smluvnímu ujednání stran sporu a povinnosti Instituce. Z tohoto důvodu finanční arbitr nemůže návrhu Navrhovatele vyhovět.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

Poučení:

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel – do vlastních rukou na adresu ■■■
Instituce – datová schránka wx6dkif

